

סבטקסט- קבוצת תיאטרון בת ים לנוער

בימיו וניהול אמנותי בפסטיבל תיאטרון ארצי לנוער:

קרן כהן ישראלי

בימיו תנועה וניהול אמנותי מופעי חוצות בפסטיבל:

לי נחת שלום

הפקה בפועל:

שחקני סבטקסט

הפקה וניהול התיאטרון:

החברה לתרבות פנאי וספורט, בת ים

סיפור דרך טקסט וסבטקסט:

רפרטואר המופעים הקבוצה:

קבוצת התיאטרון החלה דרכה בדצמבר 2012 מתוך מחשבה ליצור אנסמבל של שחקנים צעירים אשר תייצג את העיר בבת ים בפסטיבל התיאטרון הארצי לנוער.

השחקנים קיבלו שיעורי משחק ויסודות התיאטרון, חוו תרגילי אימפרוביזציה ועבודת טקסט. לקראת הפסטיבל הראשון של הקבוצה ב 2013 חוו המשתתפים שיעורי תנועה והבעה פיסית של טקסט ולא דווקא מילולית.

בפסטיבל זה הקבוצה הייתה הרכב הנוער היחידי שהציג בחוצות הפסטיבל, בחללים שמחוץ להיכל התרבות והאולם האודיטוריום העירוני.

למעשה הם היו "הפנים" של הפסטיבל ו"צבעו" את האווירה הכוללת במוסיקה, תנועה, תלבושות ותחושה של פסטיבל שקורים בו כל מיני דברים ולא רק הצגות תיאטרון במובן הקלסי.

בפסטיבל זה למעשה הציגו השחקנים מופע בוקר שכלל עבודה עם בועות סבון, מופע מרכזי של להקת תיאטרון נודדת אשר אף הוביל קהל בין האולמות השונים ועוד מופעי תנועה וקומפוזיציות בפני קהלים שיצאו ו/או נכנסו להצגה.

בתום הפסטיבל המשכנו לעבוד ויצרנו מתוך תרגיל של עבודה על טקסטים של שירים ישראלים מופע של "**מונולוגים מתוך שירים**".

כל אחד בחר לעצמו שיר שמבטא קונפליקט שלו או שמתחבר אליו באופן כלשהו והקטעים בוימו לכדי מונולוגים אשר הוצגו באולם האודיטוריום בבת ים ביולי 2013.

באוגוסט 2013 השתתפה הקבוצה במופע "**תיאטרון שקוף**" אשר התרחש ברחובות העיר תל אביב במיקומים שונים. לכל מיקום הכנו סצנה מאולתרת שאותה שיחקו מול קהל אמיתי שלא היה מודע לכך שהוא צופה בקטע משחקי. הקהל היה עוברים ושבים, או יושבי בית קפה, או עובדי חנויות אשר "נפלו למלכודת אשלייתית" שהמתרחש הנו מציאות ולא דמיון.

לא היו כפיים, לא הייתה אמירה מובהקת שמדובר בסצנה תיאטרלית, ובכל פעם נטשו את המיקום באופן טבעי כשהסצנה הסתיימה בפרובוקציה.

ההתנסות הזאת הייתה משמעותית לקבוצה כי הם שיחקו "על במה" מאוד מאתגרת שאילצה אותם להתמודד עם הזירה המשחקית באופן שונה.

בינואר 2014 החלו חזרות למופע "**ג'ונגל**" שנכתב בהשראת הספר "בעל זבוב". האנאלוגיה הייתה לבני נוער, להיררכיה חברתית, להישרדות בגיל ההתבגרות, ליחסים ובעיקר לשאלה "מי הוא האויב הכי גדול של האדם".

החזרות כללו עבודת תיאטרון פיסי הן במהלך השבוע והן בסופי שבוע מרוכזים שהתפרשו על פני שישי שבת. לכל סופ"ש תיאטרון הייתה מטרה ויעדים אומנותיים של המופע עצמו שעתיד היה להופיע בפסטיבל התיאטרון 2014 בבת ים.

בשנה זו, קבוצת התיאטרון של בת ים כבר לא הייתה היחידה שהופיעה בחוצות אלא על בסיס הצלחת הנישה הייחודית הנ"ל מהשנה החולפת, הורחב מסלול מופעי החוצות להרכבים תיאטרוניים ייחודיים נוספים ואף כל הסדנאות הועברו בפני קהל ובשיתופו.

המופע "ג'ונגל" הועלה גם במסגרת הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו וזכה במקום הראשון מבין כ- 50 מופעי רחוב אחרים.

ב 2014 הופיעה הקבוצה **במופע הפתיחה של הפסטיבל** יחד עם קבוצת התיאטרון הייצוגית של קרקס כפר יהושע על אותה הבמה. את החזרות למופע המשותף ערכנו בסדנת סופ"ש מרוכזת כשנסענו לשישבת בקרקס עצמו (ליד טבעון). באותו הסופ"ש התנסתה הקבוצה אף בטכניקות בימתיות מעולם הקרקס.

הקבוצה עבדה על מופע קיץ שכולו יצירה עצמית מתוך חלומות וזיכרונות ילדות של השחקנים אשר יוצג בחלל אלטרנטיבי. מופע זה מביא את הקבוצה לעבודה בז'אנר של site specific אשר מתבססת על מקום שהדרמה המתרחשת בו קשורה אליו במישרין או בעקיפין. לבחירת החלל יש תפקיד נכבד בתהליך ובתוצר עצמו.

ככל זוהי קבוצה שמתפתחת כל הזמן הן על הבמה והן מאחורי הקלעים. למופע הקיץ צוותו כל השחקנים גם לתפקידים נוספים: ניהול במה והפקה, צילום, כתיבה, ע. בימאית, תפאורה, תלבושות, מוסיקה ועוד. ייחודה של הקבוצה הוא בהיותה הרכב מקצועי אשר חוקר ויוצר במרחבים בדיוניים

שונים, נחשף למגוון שפות בימתיות וז'אנרים מעולם התיאטרון ובוחן מחדש יחסי במה קהל תוך שבירה של קונבנציות בימתיות מוכרות ורווחות.

כך נוצר המופע **"סעודה אחרונה"**:

יצירה מקורית מתוך תרגיל של חלומות וזיכרונות ילדות. העלילה עוסקת במשפחה, בתקשורת הלקויה בין עולם המבוגרים והדור הצעיר, הקונפליקטים ביניהם שמובילים לבסוף לחשיפת הטרגדיה המשפחתית שהוסתרה במשך שנים רבות. ההצגה נעה בין עולם של מציאות לבין עולם פנטסטי שמציג את הפחדים, הבדידות, חוסר האונים וההישרדות הבלתי פוסקת. ההצגה מיועדת לקהל של נוער ומבוגרים ובאה לשקף את היחסים המורכבים בתוך המשפחה.

בשנת 2015 העלתה הקבוצה במסגרת פסטיבל תיאטרון הוער הארצי בבת ים, במופע הסיום, בהיכל התרבות את ההצגה המוסיקלית:

"אופרת רוק" :

קבוצת אמנים צעירים העובדים על מופע שיכריע את המשך קיומם כלהקה. במהלך החזרות למופע נרקמות מערכות יחסים ודרמות אישיות בין כל חברי הקבוצה:

זוגות אוהבים, מיניות, זהות מינית, אלכוהול, ושאלת של גבולות למול פריצת גבולות.

הקונפליקט הגדול אם להמשיך את המופע או לא קורה בעקבות מותו של אחד מחברי הלהקה, בעקבות תאונת דרכים, שהיה מעורב בה, כי חרג בשתייה מופרזת של אלכוהול.

את החזרות והתהליך למופע הם מתעדים בווידיאו.

לבסוף הם מחליטים לקיים את המופע ולפרוץ לתודעת הציבור כלהקה. הייחודיות של אופרת רוק הייתה בכך שהייתה שירה ונגינה חיה על הבמה בתופים, בס, גיטרה וקלידים.

ב 2015, במסגרת עבודת המחקר של הקבוצה כיוצרים צעירים עלה המופע
"לא כוחות" העוסק ביחסים בין בנים ובנות בגיל ההתבגרות ובכלל.
זהו מופע רחוב מטלטל ואמיץ שהועלה מספר פעמים במסגרת הפסטיבל
ועורר שאלות רבות .
הטקסט שליווה כרקע את התנועה הבימתית מתוך המופע "לא כוחות":

אני הולך לשוק

יש מבחר

כהות

בהירות

מלאות

שדופות

אנ'לא רואה

לוקח

שולף

יש לי כוח

אני חיה

שולט

לי מותר

אני חושב

יודע

הכול

חוטף

שלא יגמר

אני מפעיל

מושך בחוט

אני הולך לשוק

שוק בשר

חרוך

אני נוגס

צייתנית

מדממת

הולך.

הוא הולך לשוק

מאבדת תחושה

הקול שלי

אילמת

עיניים חלולות

רוצה שייגמר

נשמה מחוללת

הוא לוקח

חוטף

שולף

רומס

טורף

הוא חיה

קוראת בלב

אימא

ככה זה? שוק?

לומדת

מתפתחת

רוצה לפרוץ

להיות מי שאני

לא מי שהוא

אני מקדימה

באותה השנה, 2015, פיתחנו את "לא כוחות" למופע רחוב משעשע ומרהיב העוסק ביחס בין גברים ונשים בשנות ה- 50 וגובש לכדי מופע חדש הנקרא **"מותק"**.

המופע "מותק" הועלה מספר פעמים ביניהם:
פסטיבל בינלאומי לפסלים חיים, רחובות.
פסטיבל לתיאטרון אחר, עכו
כלא הנשים "נווה תרצה", רמלה

2015, העלינו מופע תיאטרלי ייחודי, עם קריצה נוסטלגית למשחקי הילדים של פעם שנקרא **"סטופ כדור הארץ"**.
המופע הועלה מספר פעמים ברחבי העיר, באירועים שונים ונוצר במסגרת שיתוף הפעולה עם "הפסטיבל לתיאטרון רחוב הבינלאומי בבת ים".

שנת 2016 התאפיינה בטרילוגיה שכללה מופע מתפתח לכדי שלוש יצירות
שונות:

"מקום מפלט"

המופע עוסק בתופעת הפליטים, אך מנקודת מבטם של בני נוער. היכן ומתי בחייהם הם הרגישו "פליטים"? כשעלו לארץ ממדינות זרות, כשערו דירה, כשהוריהם התגרשו, כשעברו לבית ספר חדש ובכלל התמודדות עם שינויים פסיים ומנטליים.

מקום מפלט 1- הפעם הראשונה שמקום מפלט הועלה הייתה במסגרת פסטיבל תיאטרון הנוער הארצי בבת ים.

מקום מפלט 2- הפעם השנייה, הביאה תוצר מגובש ומפותח והופיעה בפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון רחוב ברחובות.

מקום מפלט 3- הפעם השלישית, הגיע המופע לשיאו בשילוב עם וידאו ארט מוקרן על קיר ענק, אשר מלווה את הסיפור של מעבר בין עולמות וממחיש

באמצעים שונים ודרך כל החושים את החוויה, כולל חוש הריח, שגורה בטקס של טיהור מדומה לשחור וכישוף קדמוני. הפעימה השלישית בטרילוגיה, הועלתה במסגרת הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו.

2017 התאפיינה בייחודיות של עבודה עם טקסטים אישיים. הקבוצה השתתפה בסדנא בת מספר חודשים של ביבליותרפיה – טיפול באמצעות כתיבה.

במקביל למפגשי התיאטרון, חברו הקבוצה כתבו טקסטים על ההתמודדויות הכי גדולות בחייהם. הדבר המשותף בין כל הסיפורים היה "סוד".

לכל אחד יש סודות, אפילו כמה, בהשראתם נכתב המופע **"שקט. אסור לגלות"** – מונולוגים ודיאלוגים אישיים החושפים באומץ רב, סודות אפלים, שהחליטו להוציאם לאור כדי להתחזק ולחזק בני נוער אחרים המתמודדים עם מצב דומה.

המופע שילב טקסטים בועטים וכואבים, עם תנועה בימתית מרהיבה ועבודה פיסית עם סולמות, כדימוי למצב רגשי וחברתי. המופע הועלה מספר פעמים במסגרת פסטיבל תיאטרון הנוער הארצי בבת ים ובאירועי הקיץ, 2017, בתיאטרון נוצר.

2017, מופע רחוב, במסגרת פסטיבל תיאטרון הנוער הארצי בבת ים הנקרא **"דמויות שטח"** – מופע המכיל מספר זוגות של דמויות שטח קריקטוריסטיות, המביאות סוג מסוים של מערכת יחסים בינם לבין עצמם ובינם לבין הקהל.

2017, **"קן לציפור"** – מופע תיאטרון תנועה מהלך, בשילוב של שחקנים מסבטקסט ובובות ענק של יונות המחפשות את השלום, בית, אי של שפיות בתוך ההמון. המופע משלב אובייקטים של בובות מוארות בהפעלת שחקני סבטקסט.

המופע מציג מספר פעמים במסגרת הפסטיבל לתיאטרון רחוב, 2017, בבת
ים.

כיום משתתפים "סבטקסט" קבוצת שחקנים ושחקניות צעירים שמגיעים
לחזרות לבושי בגדים שחורים וחדורי אהבה לקבוצה ולעשייה התיאטרלית
שמצאו בה סוג של בית ומשפחה.

הקבוצה פועלת מתוך ובעידוד החברה לתרבות פנאי וספורט, אגף הנוער, בת
ים.